

Andrzej Kosiorek, Renata Szczepanik

Drogusza, gm. Bielawy, woj.
skierniewickie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 227

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DROGUSZA, gm. Bielawy
woj. skiemiewickie
Stanowisko 1

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skiemiewicach

Badania prowadził mgr Andrzej Kosiorok przy udziale Renaty
Szczepanik. Finansowało Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skiemiewicach. Pierwszy sezon badań. Grodzisko stożko-
wate /a 2 poł. XVI w./

Przeprowadzone badania weryfikacyjne kopca ziemnego-gródka w miejscowości Drogusza, który
znajduje się na południowy-zachód od wsi, na podnóżnych łąkach. Posiada on kształt ściętego stożka
o wymiarach: średnica u podstawy ~ 35 m, wysokość - 2,5 m. Od zachodniej strony do stożka dochodzi
nieasy symy długości 30 m i wysokości - 1 m - prawdopodobnie grobla; od północy, zachodu i po-
łudnia znajdują się fosy szerokości 30 - 40 m. Całość otoczona była wałem, obecnie rozwiezionym.

W celu określenia charakteru i chronologii obiektu wytyczono na "majdanie" wykop I o wymia-
rach 8 x 8 m, eksplorując dwie przeciwległe śc. A i D do głębokości 30,5 m. Układ warstw występujący
w postaci nie przemian ułożonej polepy, gliny, brunatno-czarnej próchnicy przemieszanej z drewnem,
zmarzniętych bierwion, fragmentów cegiel, kamieni i popiołu sugeruje letniskie drewnianej obiektu
o przybliżonych wymiarach 10 x 10 m. Był to prawdopodobnie podpiwniczony, jednokondygnacyjny budy-
nek - wieża. Być może posiadał on na parterze dwie-trzy izby /w śc. A s lokalizowano fragmenty dwóch
krzyżujących się belek./

Grube warstwy polepy oraz zmarznięte bierwiona stanowiły podłogę, zarówno na parterze, jak i na
pierwszej kondygnacji. Jednocześnie można też stwierdzić, że jedna izba /ślady której s lokalizowano
w śc. A/ była ogrzewana piecem kaflowym. Został on nowycony w profilu zachodnim śc. A, a zbudowany
był z cegły palcówki /ruszt/, glinianej polepy i kamieni oraz bierwion, które stanowiły jego fun-
dament /wymiary pieca 5 x 3 m/.

Materiał ruchomy stanowiły liczne fragmenty ceramiki tocznej barwy ceglanej i siwej, z
przewagą ~ 80% - tych pierwszych oraz fragmenty kafli z polewą barwy zielonej i bez polewy.
Ornament na kaflach posiadał motyw figuralny /między innymi jaszczka - św. Jerzy /?/, roślinny i
geometryczny. Oprócz tego znaleziono kilkadziesiąt kocił zwierzęcych i jeden fragment nieokreślone-
go przedmiotu żelaznego.

W świetle prac wykopaliskowych wydaje się, że s lokalizowany obiekt to pozostałość drewnia-
nej wieży mieszkalno-obronnej, którą na podstawie ceramiki należy datować na 2 poł. XVI wieku.

Prace nad pełnym opracowaniem materiałów trwają.

Badania będą kontynuowane.

DZIAŁDÓW
woj. ciechanowskie

patrz późne średniowiecze

DZWINZNO, gm. Kołobrzeg
woj. koszalińskie
Stanowisko 1

patrz późne średniowiecze

HEBŁĄC
Stare Miasto

patrz późne średniowiecze